

ปัจจัยจำแนกการตัดสินใจศึกษาต่อระดับอาชีวศึกษาของนักเรียนในกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย

The Discriminating Factors for Decision Making of Students to Study in Vocational Colleges in the Southern Region (Gulf of Thailand) Provincial Cluster

ภักชуда เสรีรัตน์¹, สุจิตรา จรจิตร์², วัน เดชพิชัย³

Phakchuda Sereerat¹, Sujitra Jorajit², Wan Dachpichai³

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาปัจจัยจำแนกการตัดสินใจศึกษาต่อระดับอาชีวศึกษาของนักเรียนในกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย กลุ่มตัวอย่าง คือนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่ 1 จำนวน 6 วิทยาลัย และนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 19 โรงเรียน รวมทั้งสิ้น 25 สถานศึกษาในกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย ประกอบด้วยจังหวัดชุมพร สุราษฎร์ธานี นครศรีธรรมราช และพัทลุง ปีการศึกษา 2560 จำนวน 543 คน เครื่องมือที่ใช้เก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามความคิดเห็น สถิติที่ใช้วิเคราะห์ข้อมูลคือสถิติเบื้องต้น และการวิเคราะห์จำแนกกลุ่ม ด้วยวิธี Stepwise ซึ่งปัจจัยที่นำมาวิเคราะห์ ปัจจัยหลัก 4 ด้าน 18 ปัจจัยย่อย ผลการศึกษา พบว่าปัจจัย ที่สามารถจำแนกการตัดสินใจศึกษาต่อระดับอาชีวศึกษาของนักเรียนในกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย คือ ปัจจัยหลักด้านครอบครัว คือ การสนับสนุน/ความคาดหวังของปกครอง ปัจจัยหลักด้านนักเรียน คือ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ปัจจัยหลักด้านครอบครัว คือ ฐานะ ทางเศรษฐกิจของผู้ปกครอง และปัจจัยหลักด้านสิ่งแวดล้อม คือ คุณภาพสถานศึกษา เงินเดือน/ค่าตอบแทน และสิ่งแวดล้อมของสถานศึกษา ตามลำดับ โดยสามารถพยากรณ์การตัดสินใจศึกษาต่อของนักเรียนได้ร้อยละ 64.60 ฟังก์ชันการจำแนกกลุ่มได้ดังนี้

ฟังก์ชันการจำแนกกลุ่มจากคะแนนดิบ

$$\hat{D}_{\text{การตัดสินใจของนักเรียน}} = -2.398 - 1.462(\text{EXP}) + .784(\text{ACH}) + .598(\text{ECO}) + .712(\text{QUA}) - .585(\text{SAL}) + .462(\text{EVI})$$

ฟังก์ชันการจำแนกกลุ่มจากคะแนนมาตรฐาน

$$\hat{Z}_{\text{การตัดสินใจของนักเรียน}} = -.911(\text{EXP}) + .483(\text{ACH}) + .460(\text{ECO}) + .416(\text{QUA}) - .348(\text{SAL}) + .287(\text{EVI})$$

คำสำคัญ : การตัดสินใจ, ปัจจัยจำแนก, ระดับอาชีวศึกษา

¹ นักศึกษาปริญญาเอก, คณะศึกษาศาสตร์และศิลปศาสตร์ สาขาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยหาดใหญ่

² รองศาสตราจารย์, คณะศึกษาศาสตร์และศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยหาดใหญ่

³ รองศาสตราจารย์, คณะศึกษาศาสตร์และศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยหาดใหญ่

Corresponding author:-mail: k251058@hotmail.com เบอร์โทรศัพท์ 086959044

¹ Ph.D. Student, Faculty of Education and Liberal Arts, Department of Education Administration, Hat Yai University

² Associate Professor, Faculty of Education and Liberal Arts, Hat Yai University

³ Associate Professor, Faculty of Education and Liberal Arts, Hat Yai University

Abstract

This study aimed to investigate the discriminating factors in the decision making process of students considering a program of study at a vocational college in the Southern region (Gulf of Thailand) provincial cluster. The samples were 543 students in the academic year 2017. The samples were varied and consisted of first year Certificate in Vocational Education students from six colleges, and MatthayomSueksa 4 (Grade 10) students from 19 schools totaling 25 educational institutions in the Southern Region. The provincial cluster comprised Chumphon, Surat Thani, Nakhon Si Thammarat and Phatthalung. The data collection instrument was a questionnaire. Statistics used in data analysis were basic statistics and discriminant analysis using stepwise method; four major factors and 18 sub-factors were analyzed. The study found that the discriminating factors in the decision making process of students to study in vocational colleges in the Southern region (Gulf of Thailand) provincial cluster from the highest major factor to the lowest one were: family-parental support/expectation; student-academic achievement; parents' economic status; the environment-school quality/monthly salary/payment, and school environment, respectively. These factors could predict 64.60 percent of decision making among the students. The discriminant functions could be written as follows.

The discriminant function based on raw scores:

$$\hat{D}_{\text{students' decisions}} = -2.398 - 1.462(\text{EXP}) + .784(\text{ACH}) + .598(\text{ECO}) + .712(\text{QUA}) - .585(\text{SAL}) + .462(\text{EVI})$$

The discriminant function based on standard scores:

$$\hat{Z}_{\text{students' decisions}} = -.911(\text{EXP}) + .483(\text{ACH}) + .460(\text{ECO}) + .416(\text{QUA}) - .348(\text{SAL}) + .287(\text{EVI})$$

Keywords: decision making, discriminating factors, vocational colleges

บทนำ

รัฐบาลให้ความสำคัญกับการขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศ อย่างยั่งยืนผ่านการสนับสนุนระบบการศึกษา และการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์อย่างต่อเนื่อง โดยเล็งเห็นว่าการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์จะเป็นกลไกสำคัญยิ่งต่อการสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับประเทศไทย อันจะเพิ่มศักยภาพของประเทศทั้งในด้านเศรษฐกิจและสังคม ในอนาคต (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2555, น.1) และกระทรวงศึกษาธิการ ในฐานะดูแลเรื่องการจัดการศึกษา มีวิสัยทัศน์คือยกระดับคุณภาพการศึกษาที่ดี มีประสิทธิภาพ ประสิทธิผล และลดความเหลื่อมล้ำ

อย่างทั่วถึง เน้นผลิต และพัฒนากำลังคนให้สอดคล้องกับ ความต้องการและรองรับการพัฒนาประเทศ (สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ, 2559, น. 14-23) จะเห็นได้ว่าเป็นไปในทิศทางเดียวกับ แผนการศึกษาแห่งชาติ ฉบับปรับปรุง (พ.ศ. 2552-2559) กำหนดนโยบายการพัฒนากำลังคนด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี เพื่อการพึ่งพาตนเอง และเพิ่มสมรรถนะ การแข่งขันในระดับนานาชาติ ระบุว่าโครงสร้างการจ้างงานของ สถานประกอบการโดยรวมมีอัตราส่วนกำลังคน ที่มีการศึกษาในระดับสูง ระดับกลาง และระดับต่ำเท่ากับ 10:70:20 โครงสร้างนี้ทำให้เกิด ความต้องการกำลังคนระดับกลาง (ปวช.และปวส.) เป็นส่วนใหญ่ แต่

เนื่องจากระบบการศึกษา ในปัจจุบันยังผลิตกำลังคนด้านอุดมศึกษามากกว่าอาชีพศึกษา เพราะผู้เรียนมัธยมศึกษานิยมเรียนสายสามัญมากกว่าสายวิชาชีพ (สัดส่วนสามัญศึกษา : สายอาชีพศึกษา ในปี 2553 คือ 63:37) ยิ่งกว่านั้นผู้สำเร็จอาชีพศึกษาส่วนใหญ่ (ร้อยละ 75) จะเรียนต่อปริญญาตรี และเรียน ในสาขาที่ไม่ตรงกับที่จบอาชีพศึกษา ทำให้คงเหลือผู้สำเร็จอาชีพศึกษาที่เข้าสู่ตลาดแรงงานเพียงร้อยละ 25 (นิพนธ์ พัวพงศกร และคณะ, 2555, น. 2) จากรายงานสภาวะการศึกษา ปี 2555 -2558 สัดส่วนนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 4: ประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่ 1 ปีการศึกษา 2555 เป็น 65:35 ปีการศึกษา 2556 เป็น 67:33 ปีการศึกษา 2557 เป็น 66:34 และปีการศึกษา 2558 เป็น 67:33 โดยสัดส่วนของนักเรียนอาชีวะต่อนักเรียนสายสามัญทางกระทรวงศึกษาธิการ ได้ตั้งเป้าว่าจะเพิ่มสัดส่วนนักเรียนอาชีวะต่อนักเรียนสายสามัญเป็น 60:40 และ 50:50 ในอนาคต ซึ่งประเทศในเอเชีย ที่ให้ความสำคัญกับการพัฒนากำลังคนอาชีวศึกษา อยู่ในระดับต้น ๆ ได้แก่ประเทศไต้หวัน สิงคโปร์ และจีน โดยภูมิภาคอื่นๆ เช่นประเทศออสเตรเลีย และประเทศ ในกลุ่มสหภาพยุโรป ทำให้คนเรียนอาชีวะเป็นสัดส่วนสูงกว่าและประเทศเหล่านี้มีการพัฒนาทางเศรษฐกิจได้มากกว่า (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2559, น. ค-จ, น.34)

สำหรับกลุ่มจังหวัดภาคใต้ ผังอ่าวไทย มีอัตราส่วนร้อยละของนักเรียนสายสามัญศึกษาต่อนักเรียนสายอาชีพศึกษา ปีการศึกษา 2556 เป็น 62:38 ปีการศึกษา 2557 เป็น 65:35 และปีการศึกษา 2558 เป็น 64:36 และจากรายงานผลการตรวจราชการของผู้ตรวจราชการ เขตตรวจราชการที่ 6 งวดที่ 1 ปีงบประมาณ 2559 ประกอบด้วย จังหวัด ชุมพร สุราษฎร์ธานี นครศรีธรรมราช และจังหวัดพัทลุง นโยบายเกี่ยวข้องกับงานวิจัยคือ นโยบายที่ 9 การจัดการศึกษาในระบบทวิศึกษา ข้อเสนอแนะของผู้ตรวจราชการ เรื่องการแนะแนวอาชีวศึกษาต้องปรับวิธีคิด ไม่ใช่เข้าไปแนะแนว

อย่างเดียว ต้องเอาของจริงมาให้เด็กดู รุ่นพี่ มาแนะแนวให้รุ่นน้องดู เอาเพื่อน ครูประจำชั้น พ่อแม่ มาด้วย เพราะบุคคลเหล่านี้เป็นบุคคล ที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเชิงรุก ครูต้อง ให้ความสำคัญกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ให้เด็กค้นพบความถนัดของตนเองว่าเด็กถนัดวิชาอะไรกันแน่ ซึ่งต้องเป็นหน้าที่ของครูทุกคน ที่จะทำอะไร ให้เด็กค้นพบตัวเองได้อย่างไร อย่าเอาแต่แนะแนว เพราะไม่เกิดประโยชน์อะไร ต้องนำนักเรียน ไปดูสถานประกอบการ เพราะปัจจุบันประเทศไทยขาดแคลนแรงงานสายอาชีพ โรงเรียนสายสามัญ อย่าไปสกัดกั้นเด็ก หากเขาต้องการไปเรียน สายอาชีพ สำหรับอาชีวศึกษาต้องปรับภาพลักษณ์ว่าเรียนอาชีวะแล้วปลอดภัย ต้องมีมาตรการที่ต้องทบทวนกันบ่อย ๆ ฝึกกัน เป็นประจำต้องสร้างความเชื่อมั่นต่อสาธารณชน ให้ได้ฝากให้สถานศึกษาทุกแห่งวางมาตรการ การรักษาความปลอดภัยที่เป็นรูปธรรมจับต้องได้ และอาชีวศึกษาต้องสร้างความมั่นใจให้ว่าจบแล้วเส้นทางอาชีพ เป็นอย่างไร การมีงานทำที่แน่นอน พยายามดึงศักยภาพ จุดเด่นของอาชีวศึกษาออกมาให้สังคมได้รับรู้ประชาสัมพันธ์ตนเอง (สำนักงานศึกษาธิการภาค 6, 2559, น. ฏ)

จากข้อมูลสัดส่วน จำนวนนักเรียนอาชีวศึกษาที่ลดลงส่งผลให้สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติกำหนดให้มียุทธศาสตร์การวิจัยภาคใต้คือแผนงานวิจัยเกี่ยวกับการผลิตกำลังคนให้สอดคล้องกับ ภาคการผลิต ผลการตรวจราชการของ ผู้ตรวจราชการดังกล่าวข้างต้นสอดคล้องกับรายงานทิศทางการพัฒนาการศึกษาระดับภาคการศึกษา (พ.ศ.2560-2569) ของสำนักงานศึกษาธิการภาค 11 (เดิม) กลุ่มจังหวัดภาคใต้ ผังอ่าวไทย สถานการณ์ด้านการศึกษาของกลุ่มจังหวัดภาคใต้ผังอ่าวไทย ด้านสัดส่วนนักเรียนสายสามัญต่อระดับอาชีวศึกษา เมื่อเทียบกับเป้าหมายเชิงปริมาณเกี่ยวกับการพัฒนาคน และจากสถานการณ์ด้านความต้องการกำลังคนของกลุ่มจังหวัดภาคใต้ผังอ่าวไทย ด้านแรงงานและการมี

งานทำ จึงมีการกำหนดยุทธศาสตร์ การจัดการศึกษาในกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทยต้องเน้นการศึกษา ติดอาวุธ เพื่อการมีงานทำ ของนักเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย เพื่อเพิ่มสัดส่วนนักเรียนอาชีวะ และการมีงานทำ

จากความสำคัญและปัญหาดังกล่าว ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาปัจจัยจำแนก การตัดสินใจศึกษาต่อระดับอาชีวศึกษาของนักเรียนในกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย อันสืบเนื่องมาจากปริมาณและความสนใจการศึกษาต่อระดับอาชีวศึกษาในภาพรวม กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทยกับเป้าหมายที่กำหนด ไม่สอดคล้องกัน ผลการศึกษาจะเป็นประโยชน์ และแนวทางในการบริหารจัดการของสถาบันอาชีวศึกษา สถานศึกษาระดับมัธยมศึกษา และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้ผู้บริหารสถานศึกษา สามารถนำข้อมูลไปกำหนดนโยบายเชิงรุก กำหนดกลยุทธ์ ประชาสัมพันธ์ในการเพิ่มปริมาณนักเรียนอาชีวศึกษาให้แก่หน่วยงาน ที่เกี่ยวข้อง และสอดคล้องกับความต้องการของนักเรียน ผู้ปกครอง และความต้องการของตลาดแรงงาน

วัตถุประสงค์การวิจัย

เพื่อศึกษาปัจจัยจำแนกการตัดสินใจศึกษาต่อระดับอาชีวศึกษาของนักเรียน ในกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย

วิธีการศึกษา

การวิจัยในครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) โดยใช้สถิติ การวิเคราะห์จำแนกกลุ่ม (Discriminant Analysis) ด้วยวิธี Stepwise ได้กำหนดกรอบแนวคิดจากการสังเคราะห์แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการตัดสินใจศึกษาต่อ มีปัจจัยหลัก 4 ด้าน 18 ปัจจัยย่อย ประกอบด้วย 1) ปัจจัยด้านนักเรียน ได้แก่ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ค่านิยมการเรียนต่อ

เจตคติต่อการเรียน แรงจูงใจ ใฝ่สัมฤทธิ์ ความสนใจด้านอาชีพ และความถนัดด้านอาชีพ 2) ปัจจัยด้านครอบครัว ได้แก่ ภูมิหลังด้านการศึกษาของผู้ปกครอง ฐานะทางเศรษฐกิจของผู้ปกครอง อาชีพของผู้ปกครอง และ การสนับสนุน/ความคาดหวังของครอบครัว 3) ปัจจัยด้านสังคม ได้แก่ อิทธิพลจากคนใกล้ชิด อิทธิพลจากเพื่อน และความต้องการยอมรับจากบุคคลอื่น 4) ปัจจัยของสิ่งแวดล้อม ได้แก่ ภาพลักษณ์ของโรงเรียน สิ่งแวดล้อมของสถานศึกษา คุณภาพสถานศึกษา เงินเดือน/ค่าตอบแทน และการประชาสัมพันธ์ เป็น ตัวแปรต้น และการตัดสินใจศึกษาต่อระดับอาชีวศึกษาของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่ 1 และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 เป็น ตัวแปรตาม

กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่ 1 ของวิทยาลัยเทคนิค และวิทยาลัยอาชีวศึกษา และนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 11 และ 12 รวมทั้งสิ้น 25 สถานศึกษา ในกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย คือจังหวัดชุมพร สุราษฎร์ธานี นครศรีธรรมราช และพัทลุง ปีการศึกษา 2560 กำหนดกลุ่มตัวอย่างผู้วิจัยใช้แนวทางของ Hair & Staff (2010) โดยใช้หลักการว่าอัตราส่วนระหว่างหน่วยตัวอย่าง และจำนวนตัวแปร 20 เท่า ซึ่งในการวิจัยครั้งนี้มี 18 ตัวแปร จะได้กลุ่มตัวอย่าง 360 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้เป็นแบบสอบถาม แบ่งเป็น 2 ตอน คือตอนที่ 1 เกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม มีลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check List) จำนวน 6 ข้อ และตอนที่ 2 เกี่ยวกับปัจจัย ที่ใช้ประกอบการตัดสินใจศึกษาต่อของนักเรียน คำถามมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ประกอบด้วยปัจจัยหลัก 4 ด้าน 18 ปัจจัยย่อย จำนวน 64 ข้อ

การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ โดยการตรวจสอบความเที่ยงตรงตามเนื้อหา (Content Validity) โดยผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบเครื่องมือวิจัยจำนวน 5 คน ความเที่ยงตรงตามเนื้อหา รายข้อ

(I-CVI) มีค่าอยู่ตั้งแต่ .80-1.00 และค่าดัชนีความเที่ยงตรงตามเนื้อหาทั้งฉบับ (S-CVI) ในภาพรวม .98 การทดลองใช้แบบสอบถาม (Try Out) กับกลุ่มตัวอย่างที่มีคุณลักษณะเหมือนกับกลุ่มตัวอย่างในการวิจัย จำนวน 60 คน เพื่อหาความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถาม โดยใช้ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's Alpha Coefficient) พบว่ามีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ .940 โดยส่งแบบสอบถามให้กลุ่มตัวอย่างทางไปรษณีย์ โดยปรับขนาดกลุ่มตัวอย่างเพิ่มขึ้นเพื่อแก้ปัญหาการเก็บข้อมูลไม่ได้ร้อยละ 30 (อรุณ จิรวัดนกุล, 2556) จึงได้กลุ่มตัวอย่างเท่าที่ต้องการ 468 คน และเลือกเฉพาะที่สมบูรณ์ครบทุกประเด็น เพื่อนำไปวิเคราะห์ จำนวน 543 ฉบับ

ผลการศึกษา

การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ สามารถสรุปได้ ดังนี้

1. ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามภูมิภาค พบว่าผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 543 คน ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 315 คน ร้อยละ 58.01 และเพศชาย จำนวน 228 คน ร้อยละ 41.99 ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 275 คน ร้อยละ 50.64 และระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ 1 จำนวน 268 คน ร้อยละ 49.36 คะแนนเฉลี่ยสะสมชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น คือ 3.00 ขึ้นไป เป็นส่วนใหญ่ ร้อยละ 38.49 อาชีพหลักของผู้ปกครอง ส่วนใหญ่ทำธุรกิจส่วนตัว และค้าขาย ร้อยละ 25.97 ด้านรายได้ของครอบครัวเฉลี่ยต่อเดือน ส่วนใหญ่ระหว่าง 10,001 – 20,000 บาท ร้อยละ 40.33 และระดับการศึกษาของผู้ปกครอง มากที่สุด คือ ต่ำกว่าปริญญาตรี จำนวน 335 คน ร้อยละ 61.69

2. การวิเคราะห์สถิติเบื้องต้น พบว่าภาพรวมค่าเฉลี่ยระดับมากเท่ากับ 4.037 เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่าทุกปัจจัยมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ =3.53-4.28) โดยผู้วิจัยได้นำค่าเฉลี่ยไปเปรียบ

เทียบกับเกณฑ์สัมบูรณ์ และพิจารณาค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) พบว่าความต้องการยอมรับจากบุคคลอื่น มีการกระจายของข้อมูลมากที่สุด และความสนใจในอาชีพน้อยที่สุด เมื่อพิจารณาค่าความเบ้ (Skewness) พบว่าความเบ้ ในภาพรวม -5.89 โดยปัจจัยทุกด้านมีค่าเป็นลบแสดงว่ามีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นน้อยกว่าค่าฐานนิยม และค่ามัธยฐาน เส้นโค้งจะถูกดึงไปทางซ้าย การแจกแจงเป็นแบบเบ้ซ้าย และ เมื่อพิจารณาค่าความโด่ง(Kurtosis) พบว่าความโด่งในภาพรวม 1.685 ซึ่งปัจจัยส่วนใหญ่มีค่าเป็นบวก แสดงว่าลักษณะการกระจายของข้อมูลโด่งกว่าโค้งปกติ

3. การทดสอบค่าความเป็นเอกพันธ์ของข้อมูลจากค่า Box 's M เท่ากับ 79.988 และ p-value น้อยกว่า .000 แสดงว่ามีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 การวิเคราะห์จำแนกกลุ่มในครั้งนี้มีการฝ่าฝืนข้อตกลงเบื้องต้น ซึ่งกำหนดว่าค่าความแปรปรวน และค่าความแปรปรวนร่วม (Variance-Covariance Matrix) ระหว่างกลุ่มนักเรียนที่ตัดสินใจศึกษาต่อต้องไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แต่เนื่องจากฟังก์ชันการจำแนกกลุ่มมีความแกร่งพอและ กลุ่มตัวอย่างครั้งนี้มีขนาดใหญ่ (543 คน) จึงสามารถทำการวิเคราะห์จำแนกกลุ่มต่อไปได้ (สิทธิพันธ์ ยศยอดยิ่ง, 2547 : 123 ; อ้างถึง Hair et al. 1998 and Huberty. 2004)

4. วิเคราะห์ปัจจัยจำแนกการตัดสินใจศึกษาต่อระดับอาชีวศึกษาของนักเรียนใน กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย โดยการจำแนกกลุ่ม(Discriminant Analysis) ด้วยวิธี Stepwise พบว่าตัวแปรที่สามารถทำนายการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ดังนี้ ปัจจัยหลักด้านครอบครัว คือ ปัจจัยการสนับสนุน/ความคาดหวังของปกครอง ปัจจัยหลัก ด้านนักเรียน คือผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ปัจจัยหลักด้านครอบครัว คือ ฐานะ ทางเศรษฐกิจของผู้ปกครอง และปัจจัยหลักด้านสิ่งแวดล้อม คือ คุณภาพสถานศึกษา เงินเดือนค่าตอบแทน และสิ่งแวดล้อมของสถานศึกษา ดังตาราง 1

ตารางที่ 1 ผลการคัดเลือกตัวแปรจำแนกกลุ่มด้วยวิธี Stepwise

Step	Entered	Wilks' Lambda							
		Statistic	df1	df2	df3	Exact F			
						Statistic	df1	df2	Sig.
1	การสนับสนุน/ความคาดหวังของปกครอง	.959	1	1	541.000	23.302	1	541.000	.000
2	ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	.900	2	1	541.000	29.848	2	540.000	.000
3	ฐานะทางเศรษฐกิจของผู้ปกครอง	.864	3	1	541.000	28.248	3	539.000	.000
4	คุณภาพสถานศึกษา	.848	4	1	541.000	24.174	4	538.000	.000
5	เงินเดือน/ค่าตอบแทน	.841	5	1	541.000	20.373	5	537.000	.000
6	สิ่งแวดล้อมของสถานศึกษา	.834	6	1	541.000	17.735	6	536.000	.000

5. การนำไปใช้ของสมการจำแนกกลุ่มที่ได้ นั้น ให้พิจารณาจากคะแนนค่าสัมประสิทธิ์คานอนิคัลมาตรฐาน โดยสามารถพิจารณาแนวโน้มในการตัดสินใจศึกษาต่อของนักเรียน ได้โดยพิจารณาจากค่ากลางของกลุ่ม (Group Centroid) คือถ้าระยะห่างดังกล่าวจากค่ากลางของกลุ่มใดต่ำที่สุด จะจัดให้อยู่ในกลุ่มที่มีระยะห่างต่ำที่สุด โดยพบว่าฟังก์ชันนี้จำแนกกลุ่มนักเรียนเป็น 2 กลุ่ม คือ 1) นักเรียนที่ตัดสินใจเลือกเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 4 มีค่าเฉลี่ยคะแนนจำแนก (Group Centroid) เป็นบวกเท่ากับ .439 และ 2) นักเรียนที่ตัดสินใจ

เลือกเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่ 1 มีค่าเฉลี่ยคะแนนจำแนก (Group Centroid) เป็นลบเท่ากับ -.451 สำหรับฟังก์ชันนี้ ปัจจัยที่สามารถทำนายการตัดสินใจ เลือกศึกษาต่อได้ดีที่สุดคือการสนับสนุน/ ความคาดหวังของปกครอง และรองลงมา คือ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ฐานะทางเศรษฐกิจของผู้ปกครอง คุณภาพสถานศึกษา เงินเดือน/ค่าตอบแทน และสิ่งแวดล้อมของสถานศึกษาโดยมีค่าสัมประสิทธิ์คานอนิคัลมาตรฐาน เรียงตามลำดับดังนี้ -.911 .483 .460 .416 -.348 และ .287 ดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 คะแนนมาตรฐานตามลำดับค่านำหนักของตัวแปรจำแนกกลุ่มของนักเรียน

ปัจจัย	คะแนนดิบ	ค่าสัมประสิทธิ์คานอนิคัลมาตรฐาน
การสนับสนุน/ความคาดหวังของปกครอง (EXP)	-1.462	-.911
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (ACH)	.784	.483
ฐานะทางเศรษฐกิจของผู้ปกครอง (ECO)	.598	.460
คุณภาพสถานศึกษา (QUA)	.712	.416
เงินเดือน/ค่าตอบแทน (SAL)	-.585	-.348
สิ่งแวดล้อมของสถานศึกษา (EVI)	.462	.287
ค่าคงที่	-2.398	
ค่ากลางของกลุ่ม (Group Centroid)		ระดับ ม.4=.439 ระดับ ปวช.1 =-.451

โดยฟังก์ชันการจำแนกกลุ่มด้วยค่าสัมประสิทธิ์คานอนิคัลมาตรฐาน (Standardized canonical function coefficients) สามารถเขียนฟังก์ชันการจำแนกกลุ่มได้ดังนี้

ฟังก์ชันการจำแนกกลุ่มจากคะแนนดิบ

$$\hat{D} \text{ การตัดสินใจของนักเรียน} = -2.398 - 1.462(\text{EXP}) + .784(\text{ACH}) + .598(\text{ECO}) + .712(\text{QUA}) - .585(\text{SAL}) + .462(\text{EVI})$$

ฟังก์ชันการจำแนกกลุ่มจากคะแนนมาตรฐาน

$$\hat{Z} \text{ การตัดสินใจของนักเรียน} = -.911(\text{EXP}) + .483(\text{ACH}) + .460(\text{ECO}) + .416(\text{QUA}) - .348(\text{SAL}) + .287(\text{EVI})$$

อภิปรายผล

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้อภิปรายผล ปัจจัยที่สามารถจำแนกการตัดสินใจ ได้ดีที่สุด 6 ปัจจัยตามลำดับ ดังนี้

1. ผลการวิจัยพบว่าปัจจัยหลัก ด้านครอบครัว คือการสนับสนุน/ ความคาดหวังของปกครอง จำแนกได้สูงสุดเพราะว่าแรงสนับสนุนการใส่ใจ ดูแล แนะนำ และส่งเสริมให้นักเรียนเลือกเรียน ในสายการเรียนตามความต้องการของผู้ปกครองหรืออาชีพที่เป็นความปรารถนาหรือการตั้งเป้าหมายของครอบครัวว่า เมื่อเข้าเรียนแล้ว ลูกจะต้องมีคุณสมบัติและความสามารถต่างๆ ตามที่ผู้ปกครองอยากให้ลูกเป็นในอนาคตถือว่ามีความสำคัญกับการตัดสินใจศึกษาต่อของนักเรียน เป็นอย่างยิ่ง ซึ่งแนวคิดทฤษฎี ความคาดหวังของ Vroom (1964) อธิบายเกี่ยวกับเป้าหมายของบุคคล และความคาดหวังเกี่ยวกับผลสำเร็จที่ได้ตั้งไว้ Reeder (1971) ทฤษฎีการกระทำกล่าวถึงปัจจัยผลักดันพฤติกรรมของมนุษย์ว่า ความคาดหวังเป็นหนึ่งในองค์ประกอบย่อย ที่มีอิทธิพลต่อการกระทำและการสนับสนุน (Support) เป็นสิ่งที่ผู้กระทำคาดหวังว่า จะได้รับจากผู้อื่นในการกระทำสิ่งใดสิ่งหนึ่ง Elizabeth (2000) ได้สำรวจทัศนคติและพฤติกรรม

ของนักศึกษาต่อการเลือกวิทยาลัยที่ตนต้องการ พบว่าองค์ประกอบหนึ่งที่มีอิทธิพลต่อการเลือกของนักศึกษา คือการกระตุ้นของคนในครอบครัว ซึ่งเป็นพ่อแม่ผู้ปกครอง และ Harrison, Pidgeon, Rigby and Vogler (1997) ปัจจัยทางสังคมที่สำคัญในการช่วย ในการตัดสินใจ ได้แก่ความคาดหวังของครอบครัว และสถานศึกษา สอดคล้องกับผลการวิจัยของณัฐพล แจ้งอักษร (2553) พบว่าตัวแปรที่สามารถทำนายการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อสายอาชีวศึกษาของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 3 อันดับ 2 คือ ระดับ การสนับสนุนจากบิดามารดา วันฉัตรทิพย์มาศ (2555) พบว่าปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อลำดับที่ 5 คือการส่งเสริมของผู้ปกครอง จินตนา โนนวงศ์ (2558) พบว่าการสนับสนุนจากครอบครัวเป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกแผนการเรียนของ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 เป็นอันดับ 6 Parita Suaphan. (2015) พบว่าการสนับสนุนของครอบครัว เป็นปัจจัยที่ผลต่อการตัดสินใจ และพิมพ์มาศ ตันณ์เจริญรัตน์ (2540) พบว่าผู้ปกครองยินดีสนับสนุนให้เรียนจนสำเร็จการศึกษาโดยการเลือกเรียนสาขาที่เรียนจบแล้ว มีงานทำ และมีรายได้ดี

2. ผลการวิจัยพบว่าปัจจัยหลัก ด้านนักเรียน คือผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน จำแนกได้เป็นลำดับที่ 2 เพราะวาระดับ ผลการเรียนเฉลี่ยระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นเป็นสิ่งที่แสดงถึงความสำเร็จที่ได้รับจากความพยายาม บอกถึงความสามารถ ที่จะไปสู่เป้าหมายถือว่ามีความสำคัญกับการตัดสินใจศึกษาต่อของนักเรียน เป็นอย่างยิ่ง สอดคล้องกับเจตน์นที ราชเมืองมูล (2553) พบว่าปัจจัยที่สามารถจำแนกการตัดสินใจศึกษาต่อระดับอาชีวศึกษา มี 5 ปัจจัยโดยผลการเรียนเฉลี่ยเป็นปัจจัย ที่ส่งผลมากที่สุด ซึ่งเป็นลักษณะเด่นที่ชัดเจนของการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อและไม่เลือกศึกษาต่อสายอาชีพ เพราะว่าเกรดเฉลี่ยของนักเรียนมีส่วนสำคัญ จินตนา โนนวงศ์ (2558) พบว่าเกรดเฉลี่ยสะสมเป็นปัจจัยส่งผลอันดับ 3 ต่อการ

ตัดสินใจเลือกแผนการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 3 เช่นเดียวกับไข่มุก เสาวจันทร์ (2543) พบว่าปัจจัยในการเลือกเรียนอาชีวศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 3 ผลการศึกษาพบว่าสติปัญญา ส่งผลเป็นอันดับ 3 รุ่งโรจน์ เสถียรปรีชา (2547) พบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน มีความสำคัญอันดับที่ 4 วรรณพร ปานภาค (2553) พบว่าปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ทางบวกต่อการตัดสินใจเลือก สายอาชีวศึกษาคือ ปัจจัยด้านส่วนตัว ได้แก่ลักษณะมุ่งอนาคต ผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียน ทักษะคิดต่อการเรียนสายอาชีพ พรพรรณ เหล่าวชิระสุวรรณ (2545, น.52) พบว่านักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียนปานกลาง และนักเรียน ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำมีค่านิยมต่อการเลือกประกอบอาชีพอิสระในระดับมาก และณัฐชา วัฒนวิไล และคณะ (2552,) ผลการวิจัย พบว่าปัจจัยมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ได้แก่ ปัจจัย ภูมิหลังของผู้เรียน ด้านความรู้พื้นฐานเดิม ปัจจัยผู้เรียนด้านนิสัยในการเรียน ทักษะคิดต่อวิชาเรียน ความมุ่งหวังในการนำไปใช้ประโยชน์และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์

3. ผลการวิจัยพบว่าปัจจัยหลักด้านครอบครัว คือฐานะทางเศรษฐกิจของผู้ปกครอง จำแนกได้เป็นลำดับที่ 3 เพราะว่ารายได้ของผู้ปกครองที่สามารถจ่ายค่าเล่าเรียนได้จนจบถือว่ามีความสำคัญกับการตัดสินใจศึกษาต่อของนักเรียน ซึ่งแนวคิดฮอร์ตตันและฮันท์ (Horton and Hunt, 1984, อ้างถึงในสิทธิพันธ์ ยศยอดยิ่ง, 2547) กำหนดแนวคิดทฤษฎีการจัดช่วงชั้น ทางสังคมที่ได้จำแนกช่วงชั้นทางสังคมโดยใช้เกณฑ์ 3 เกณฑ์ที่เกี่ยวข้องกับรายได้ของผู้ปกครอง คือความมั่นคงด้านรายได้ เป็นเกณฑ์การแบ่งช่วงชั้นที่ชัดเจนสอดคล้องกับ วรรณพร ปานภาค (2553) พบว่าปัจจัย ด้านครอบครัว ได้แก่ ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวส่งผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อ เจตน์นที ราชเมืองมูล (2553, น.6) พบว่าปัจจัยที่สามารถจำแนกการตัดสินใจศึกษาต่อสายอาชีพของ

นักเรียน ส่งผลอันดับ 5 คือ รายได้ของผู้ปกครอง กำธร ธรรมพิทักษ์ (2541) พบว่าฐานะเศรษฐกิจคือรายได้ของครอบครัวน้อยทำให้ตัดสินใจเรียนต่อด้านอาชีวศึกษาเพื่อจบมาจะได้มีงานทำ และราตินีดี แสนวงศ์ (2555) พบว่ารายได้ของบิดามารดา มีความสัมพันธ์กับ การตัดสินใจต่อสายสามัญและอาชีวศึกษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4. ผลการวิจัยพบว่าปัจจัยหลัก ด้านสิ่งแวดล้อม คือคุณภาพสถานศึกษา จำแนกได้เป็นลำดับที่ 4 เพราะว่าสถานศึกษาที่สามารถปฏิบัติงาน บรรลุมาตรฐานการจัดการศึกษา สามารถพัฒนาผู้เรียนให้เป็นคนดี เก่ง และมีความสุข มีคุณธรรม นำความรู้ และมีผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียนจนเป็นที่ยอมรับจากชุมชน สังคม และสถานประกอบการ ถือว่า มีความสำคัญกับการตัดสินใจศึกษาต่อของ นักเรียน ซึ่งแนวคิด Elizabeth (2000) ได้สำรวจทัศนคติและพฤติกรรมของนักศึกษา คือ การยอมรับส่วนบุคคล ความเหมาะสม ในสังคม ความสนใจในตัวสถาบันเป็น สิ่งจูงใจขั้นพื้นฐานการกระตุ้นของครอบครัว ความคาดหวังของครอบครัว ผู้สนับสนุนให้ศึกษาในสถาบันแห่งนั้นสอดคล้องกับ รุ่งโรจน์ เสถียรปรีชา (2547) สรุปได้ว่า ตัวแปรที่สามารถจำแนกกลุ่มอันดับแรกคือสถานศึกษา ขนบ รอดอินทร์ (2546) ที่พบว่าปัจจัยในการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อ มีภาพรวมอยู่ในระดับมากทุกด้าน โดยเฉพาะด้านชื่อเสียงและคุณภาพของโรงเรียน เช่นเดียวกับปริญญา บุญเลิศล้ำ (2547) พบว่า ปัจจัยเป็นปัจจัยที่เกี่ยวกับการตัดสินใจในระดับมากคือ ปัจจัยด้านเกียรติยศชื่อเสียงของสถานศึกษา อารมณีย์ เพชรชื่น (2547) ได้พบว่าปัจจัยของสถานศึกษามีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 คือปัจจัยด้านโรงเรียนที่สำคัญได้แก่หลักสูตรที่เปิดสอน ที่ตั้งของโรงเรียน และภาพจน์ของโรงเรียน ตามลำดับ และ สิทธิพันธ์ ยศยอดยิ่ง (2547) ปัจจัย ที่สามารถทำนายการตัดสินใจเลือกมหาวิทยาลัยได้ดีที่สุดอันดับแรก คือ ปัจจัยด้าน

คุณภาพของมหาวิทยาลัย

5. ผลการวิจัยพบว่าปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อม คือ ปัจจัยเงินเดือน/ค่าตอบแทน จำแนกได้เป็นลำดับที่ 5 เพราะการเงินค่าตอบแทนที่จ่ายให้สำหรับการทำงาน และประโยชน์หรือบริการ ที่องค์กรจัดให้แก่บุคลากร ถือว่า มีความสำคัญกับการตัดสินใจศึกษาต่อของนักเรียน สอดคล้องดลฤดี สุวรรณคีรี (2539) พบว่าปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจ ที่แตกต่างกันต่อการเลือกเรียนสถานศึกษาปัจจัยคือการนำไปสู่การใช้ได้จริง และค่าใช้จ่ายในการศึกษา สิรินาถ ผางสระน้อย (2551) ได้พบว่าปัจจัยความคาดหวัง ด้านอาชีพ เงินเดือนค่าตอบแทน ความมั่นคงในอาชีพ ลักษณะของอาชีพ ที่เลือก การวิเคราะห์ระดับความสัมพันธ์ระหว่างการเลือกประกอบอาชีพครูกับ ตัวแปรกับตัวแปรปัจจัยด้านต่าง ๆ พบว่า ความคุ้นเคยในอาชีพ เงินเดือนค่าตอบแทน บิดามารดา บุคคลที่เป็นแบบอย่างมีความสัมพันธ์กับการเลือกประกอบอาชีพ ในระดับปานกลาง ลิต้า ลิมาน และคณะ (2556) ซึ่งพบว่าปัจจัยส่งผลอันดับแรก คือปัจจัยด้านอนาคตของงาน วรรณพร ปานภาค (2553) พบว่าปัจจัยที่สามารถร่วมพยากรณ์การตัดสินใจเลือกสายอาชีพศึกษา ได้แก่ ทักษะที่ต้องการเรียนสายอาชีพ ความต้องการของตลาดแรงงาน และ ความมีชื่อเสียงของสถานศึกษา

6. ผลการวิจัยพบว่าปัจจัยหลัก ด้านสิ่งแวดล้อม คือสิ่งแวดล้อมของสถานศึกษาจำแนกเป็นลำดับที่ 6 สภาพแวดล้อมของสถานศึกษา เช่น บริเวณโรงเรียน อาคารเรียน อาคารประกอบ ห้องเรียน ครุภัณฑ์ และวัสดุอุปกรณ์ เพราะว่าเป็นสิ่งชี้วัดถึงลักษณะสภาพแวดล้อมทางกายภาพที่ดี โดยต้อง ถูกสุขลักษณะ ความร่มรื่น ความสวยงาม ความสะอาด ความเป็นระเบียบ ความสะดวกสบาย ฯลฯ เพื่อให้โรงเรียน น่าอยู่ น่าเรียน และทุกคนจะอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข ถือว่ามีความสำคัญ การตัดสินใจศึกษาต่อของนักเรียน ซึ่งแนวคิด Mazzarol (1998, อ้างถึงใน Nattavud Pimpa and

Suda Suwannapirom (2007) กล่าวว่าปัจจัยที่มีอิทธิพลและ ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกทางการศึกษาของนักเรียน ได้แก่ ทำเล ที่ตั้ง ชื่อเสียง หลักสูตรของสถานศึกษาโอกาสในการประกอบอาชีพหลังจบการศึกษา และลักษณะเด่นหรือความสามารถพิเศษของสถาบันการศึกษา เสริมศักดิ์ วิศาลภรณ์ (2554) กล่าวว่าการศึกษาต่อ เกิดจากสภาพแวดล้อมภายในวิทยาลัย เพราะสภาพแวดล้อมภายในวิทยาลัยทำให้เกิดความสะดวกสบายเหมือน Convenient Store มีการจัดบรรยากาศและสภาพห้องเรียนที่เอื้อต่อการเรียนรู้จะทำให้ผู้เรียนเกิดความประทับใจและสามารถสัมผัสได้ สอดคล้องกับ วชิรวิทย์ ยางไชย (2555) พบว่านักเรียนมัธยมศึกษาเห็นว่าภาพลักษณ์ของอาชีพศึกษาอยู่ในระดับพอใช้ทุกด้าน โดยด้านอาคารสถานที่และสิ่งแวดล้อมอยู่ในอันดับที่ 3 ณัฐพล แจ้งอักษร (2553) พบว่าตัวแปรที่สามารถทำนายการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อ สายอาชีพศึกษาของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 3 อันดับ 5 คือระดับการรับรู้ถึงสภาพแวดล้อมของสถาบัน กนกกร ศิริสุข (2552) พบว่าปัจจัยจำแนกการตัดสินใจส่งบุตรหลาน เข้าเรียนคือปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมและปัจจัยด้านอาคารสถานที่ วันฉัตร ทิพย์มาศ (2555) พบว่าปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อวิทยาลัยอาชีพศึกษาเอกชนของนักเรียนส่งผลเป็นอันดับ 2 คือสภาพแวดล้อมภายในวิทยาลัย ไช่มุก เสาวจันทร์ (2543) พบว่าด้านสถานศึกษา นักเรียนเลือกเรียนในสถานศึกษาที่มีสภาพแวดล้อมเหมาะแก่การเรียนรู้ สำเร็จ จันทุม (2554) พบว่าคุณภาพของทรัพยากร และสิ่งแวดล้อม ส่งผลการพัฒนาตัวบ่งชี้คุณภาพการจัดการศึกษาของสถานศึกษา และอำนาจ จันทวานิช (2547) สรุปว่าปัจจัยความสำเร็จและดัชนีชี้วัดสามารถจัดลำดับการนำเสนอ 5 องค์ประกอบ คือ สภาพแวดล้อมภายนอกของโรงเรียนดี มีบรรยากาศ สิ่งแวดล้อม ที่เอื้ออำนวยต่อการจัดการศึกษา ที่มีคุณภาพ และลักษณะทางกายภาพของโรงเรียนที่ได้มาตรฐาน

สรุป

จากการศึกษาปัจจัยจำแนก การตัดสินใจศึกษาต่อระดับอาชีวศึกษาของนักเรียนในกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย ผลการวิจัยพบว่ามี 6 ปัจจัยที่จำแนก การตัดสินใจศึกษาต่อ และผลการวิเคราะห์ความถูกต้องของการจำแนกกลุ่ม พบว่าฟังก์ชันที่ได้สามารถจำแนกกลุ่มของนักเรียนได้ถูกต้องร้อยละ 64.60 โดยสามารถจำแนกกลุ่มนักเรียนที่ตัดสินใจเลือกศึกษาต่อระดับมัธยมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 275 คน สามารถจำแนกได้ถูกต้อง 166 คน คิดเป็นร้อยละ 60.40 ส่วนกลุ่มนักเรียน ที่เลือกศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่ 1 จำนวน 268 คน สามารถจำแนกได้ถูกต้อง 185 คน คิดเป็นร้อยละ 69

ข้อเสนอแนะ

ผู้วิจัยได้นำผลการวิจัยเพื่อให้ผู้บริหารการศึกษาและผู้บริหารสถานศึกษา สามารถนำไปใช้ประโยชน์ในการกำหนดยุทธศาสตร์ แผนงาน เพื่อให้ทิศทางและแนวปฏิบัติในการดำเนินการมีความชัดเจนยิ่งขึ้นอันจะนำไปสู่การเพิ่มสัดส่วนจำนวนนักเรียนอาชีวศึกษาดังนี้

1. สถาบันอาชีวศึกษา สามารถนำผลการวิจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่ออาชีวศึกษาคือ ด้านการสนับสนุน/ความคาดหวังของผู้ปกครอง และเงินเดือน/ค่าตอบแทนไปใช้เป็นแนวทางการจัดศึกษาสนองความต้องการของนักเรียน ผู้ปกครอง และความต้องการของตลาดแรงงาน

2. สถานศึกษาระดับมัธยมศึกษา สามารถนำผลการวิจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อระดับมัธยมศึกษาปีที่ 4 คือ ด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ฐานะทางเศรษฐกิจของผู้ปกครอง คุณภาพสถานศึกษาและสิ่งแวดล้อมของสถานศึกษา เพื่อให้ให้นักเรียนได้ค้นพบความสนใจ และความถนัดทางการเรียน โดยมีข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป ดังนี้

1. ควรศึกษาแนวทางการบริหารจัดการที่จะให้นักเรียนในกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทยสนใจศึกษาต่อระดับอาชีวศึกษาเพิ่มขึ้นตามปัจจัยจำแนก

2. ควรมีการศึกษากลวิธีการพัฒนา ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อสถาบันการศึกษาระดับอาชีวศึกษา

กิตติกรรมประกาศ

ผู้วิจัยขอขอบคุณคณาจารย์จากมหาวิทยาลัยหาดใหญ่ และสำนักงานศึกษาธิการภาค 6 ที่ให้คำปรึกษา และสนับสนุน ในการทำวิจัยในครั้งนี้ รวมทั้งผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องที่ช่วยให้งานวิจัยสำเร็จลุล่วงด้วยดี

เอกสารอ้างอิง

- กนกกร ศิริสุข. (2552). การศึกษาปัจจัยจำแนกการตัดสินใจส่งบุตรหลานเข้าเรียนในโรงเรียนรัฐบาล และโรงเรียนเอกชนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายของจังหวัดสงขลา. (วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา). สงขลา : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยทักษิณ.
- กัทร ธรรมพิทักษ์. (2541). ปัจจัยที่มีผลกระทบต่อการตัดสินใจศึกษาต่อในระดับอาชีวศึกษา ในจังหวัดพะเยา. (วิทยานิพนธ์เศรษฐศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์). เชียงใหม่ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ชนบ รอดอินทร์. (2546). ปัจจัยการตัดสินใจศึกษาต่อระดับอาชีวศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ : ศึกษากรณีโรงเรียนกองทัพกอบกู้ปัตตานีช่วงกล ชส.ทบ.(วิทยานิพนธ์ครุศาสตร์ มหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต.
- ไข่มุก เสาวจันทร์. (2543). ปัจจัยในการเลือกเรียนอาชีวศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในจังหวัดปทุมธานี. (วิทยานิพนธ์ครุศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.
- จินตนา โนนวงศ์ (2558, เมษายน). ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกแผนการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 : การวิเคราะห์จำแนกกลุ่มและการวิเคราะห์ ซัพพอร์ตเวกเตอร์แมชชีน. วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, 9(ฉบับพิเศษ), 77-78.
- เจตน์นที ราชเมืองมูล. (2553). การวิเคราะห์ปัจจัยจำแนกการตัดสินใจศึกษาต่อสายอาชีพของนักเรียนในเขตพื้นที่การศึกษาเชิงราย เขต 1. (วิทยานิพนธ์ครุศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาวิจัยและประเมินผลการศึกษา). มหาสารคาม : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.
- ณัฐชา วัฒนวิไล, ภัสพร ตั้งใจกตัญญู, ริชชดา บรรจงมณี และขวัญใจ เลี้ยงวิวัฒน์. (2552). ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาหลักการบัญชี 1 กรณีศึกษาคณะบัญชี มหาวิทยาลัยกรุงเทพ. ค้นเมื่อ 25 พฤษภาคม 2559, จาก: http://www.bu.ac.th/knowledgecenter/epaper/special.../pdf/Page_121.pdf
- ณัฐพล แจ็งอักษร. (2553). ความต้องการและปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อสายอาชีวศึกษาของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 3 : การวิเคราะห์ปัจจัยจำแนก. (วิทยานิพนธ์ครุศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาวิทยาการวิจัยการศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ดลฤดี สุวรรณศิริ. (2539). การศึกษาเปรียบเทียบปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อสายอาชีพระหว่างสถานศึกษาเอกชน : กรณีศึกษาโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชนและรัฐบาล จังหวัดนครปฐม. (วิทยานิพนธ์พัฒนบริหารศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชา พัฒนาสังคม). กรุงเทพฯ : สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- นิพนธ์ พัวพงศกร และคณะ. (2555). ความเชื่อมโยงระหว่างสถานศึกษากับตลาดแรงงาน : คุณภาพผู้สำเร็จการศึกษา และการขาดแคลนแรงงานที่มีคุณภาพ. ค้นเมื่อ 5 พฤษภาคม 2559, จาก:<http://tdri.or.th/priority-research/ye2011-s/>
- ปริญญา บุญเลิศล้ำ. (2547). ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการตัดสินใจเลือกหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง โรงเรียนศรีธนาพณิชยการเทคโนโลยีเชียงใหม่. (วิทยานิพนธ์ ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาอาชีวศึกษา). เชียงใหม่ : บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

- พรพรรณ เหล่าวัชรสุวรรณ. (2545). ปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกสาขาวิชาเอกของนักศึกษาเภสัชศาสตร์ ชั้นปีที่ 4 มหาวิทยาลัยขอนแก่น. (วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาจิตวิทยาการศึกษา).
ขอนแก่น : บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- พิมพ์มาส ดันต์เจริญรัตน์. (2540). การศึกษาความต้องการเรียนต่อสายอาชีพของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จังหวัดตาก. (วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต). ตาก : บัณฑิตวิทยาลัย สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตตาก.
- ราศินันต์ แสนวงศ์. (2555). ปัจจัยส่วนบุคคลเกี่ยวกับการตัดสินใจศึกษาต่อของนักเรียน มัธยมศึกษาชั้นปีที่ 3 โรงเรียนในเครือมูลนิธิคณะเซนต์คาเบรียล. (วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตร มหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการให้คำปรึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยรามคำแหง,
- รุ่งโรจน์ เสถียรปรีชา. (2547). ปัจจัยจำแนกการตัดสินใจศึกษาต่ออาชีวศึกษาของนักเรียนในจังหวัดปทุมธานี. (วิทยานิพนธ์ครุศาสตรอุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอนอาชีวศึกษา) . กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณลาดกระบัง.
- ลิต้า ลิมาน, ปัทมา ปาเนาะ และอัสมา เจเว. (2556, พฤษภาคม-สิงหาคม). ปัจจัยการเลือกเข้าศึกษาต่อคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี. วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี, 24(2), 104-116.
- วรรณพร ปานภาค. (2553). ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกสายอาชีวศึกษาของนักศึกษา ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ในเขตมีนบุรี กรุงเทพมหานคร. (วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาพัฒนาอาชีวศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- วชิรวิทย์ ยางไชย. (2555). การวิเคราะห์ภาพลักษณ์ของอาชีวศึกษาตามทัศนะของนักเรียน: การวิจัยแบบผสมวิธี. (วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิธีวิทยาการวิจัยการศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วันฉัตร ทิพย์มาศ. (2555). ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อวิทยาลัยอาชีวศึกษาเอกชนของนักเรียนในเขตภาคใต้ตอนบน. (วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์ดุสิต บัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา). นครราชสีมา : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยวงษ์ชวลิตกุล.
- สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน. (2556). ค่าจ้างและเงินเดือน. ค้นเมื่อ 31 พฤษภาคม 2559, จาก:<http://www.ocsc.go.th/>
- สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ กระทรวงศึกษาธิการ. (2559). แผนปฏิบัติราชการประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2559 ของสำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ. กรุงเทพฯ : สำนักนโยบายและยุทธศาสตร์ สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ.
- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ. (2555). แนวทางการส่งเสริมการเพิ่มสัดส่วนผู้เรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายสายอาชีพตามเป้าหมายในแผนการศึกษาแห่งชาติ ฉบับปรับปรุง (พ.ศ.2552-2559). กรุงเทพฯ : กลุ่มนโยบายการศึกษา เพื่อการผลิตและพัฒนากำลังคน สำนักนโยบายด้านการศึกษามหาภาค สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา.
- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ. (2559). สภาวะการศึกษาไทย ปี 2557/2558 จะปฏิรูปการศึกษาไทย ให้ทันโลก ในศตวรรษที่ 21 ได้อย่างไร. กรุงเทพฯ:กลุ่มสถิติและวิเคราะห์สภาวะ ทางการศึกษา สำนักวิจัยและพัฒนาการศึกษา สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา.

- สำนักงานศึกษาธิการภาค 6. (2559). รายงานผลการตรวจราชการ กรณีปกติ งวดที่ 1 ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2559 เขตตรวจราชการที่ 6. สงขลา : กลุ่มติดตามและประเมินผล สำนักงานศึกษาธิการภาค 6.
- สำนักงานศึกษาธิการภาค 11. (2558). รายงานทิศทางการพัฒนาการศึกษาระดับภาคการศึกษา (พ.ศ. 2560-2569) ของกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย. สงขลา : กลุ่มยุทธศาสตร์และแผนสำนักงานศึกษาธิการภาค 11.
- สำเร็จ จันทุม. (2554) การพัฒนาตัวบ่งชี้คุณภาพการจัดการศึกษาของสถานศึกษาสังกัด องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดนครศรีธรรมราช. (วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์ ดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา). นครราชสีมา : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยวงษ์ชวลิตกุล.
- สิรินาฎ ผางสระน้อย. (2551). ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลือกประกอบอาชีพครูของบัณฑิตสาขาการศึกษา. (วิทยานิพนธ์หลักสูตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิทยาการวิจัยการศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สิทธิพันธ์ ยศยอดยิ่ง. (2547). ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกมหาวิทยาลัยของนิสิตปริญญาโทมหาบัณฑิตทางการศึกษา:การวิเคราะห์จำแนกกลุ่มพหุ. (วิทยานิพนธ์หลักสูตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิจัยทางการศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- เสริมศักดิ์ วิศาลาภรณ์. (2554). ความเที่ยงตรงตามเนื้อหา. สารานุกรมวิชาชีพครู เฉลิมพระเกียรติพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวเนื่องในโอกาสพระราชพิธีมหามงคลเฉลิมพระชนมพรรษา 7 รอบ 5 ธันวาคม 2554. กรุงเทพฯ : สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา.
- อารมณห์ เพชรชื่น. (2547, พฤศจิกายน 2546-มีนาคม-2547). ปัจจัยที่สัมพันธ์กับการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อของนักเรียนอาชีวศึกษาเอกชน. *วารสารศึกษาศาสตร์*. 15(2), 65-76.
- อำรุง จันทวานิช. (2547). องค์ประกอบโรงเรียนที่มีคุณภาพ. ค้นเมื่อ 1 มิถุนายน 2559. จาก:182.93.222.52/edadmin/57000001/files/20111127145920FCrtJdR..ppt
- อรุณ จิรวรรณกุล. (2556). ชุดความรู้สัทธิ. นนทบุรี : สำนักวิชาการสาธารณสุข สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข.
- Elizabeth, A. (2000). *The Influence of Psychosocial Factors on College Choice and Subsequent Student Satisfaction with College Experiences*. Doctoral dissertation.
- Hair, J.F., Black, W.C., Babin, B.J., & Anderson, R.E. (2010). *Multivariate Data Analysis:Aglobal Perspective*. (7th ed). New Jersey: Pearson Education Inc.
- Harrison, B., Pidgeon, J., Rigby, M., & Vogler, C. (1997). *The Decision to Enter Higher Education : The Case of Polytechnic Sociology Students*. Polytechnic of the South Bank, London : Springer
- Parita Suaphan. (2015). *Why I Choose a Vocational Hight School:The Study of Elicited Expectation and Educational Decision*. Doctor of Philosophy.Comlumbia University.
- Reeder, W.W. (1971). *Level of Abstract and Generality and Their Uses*. (Mimeographed)
- Vroom, V.H & Deci, E.L.(1964). *Management and Motivation (2nd ed)*. London : Penguin books.